

[Alfred Jensen.]

fremtidig kun skal sørge for den sociale ambulancetjeneste, hver gang samfundet har brug for dem.“

Jeg mener, at dette sammen med adskillige andre, mindre officielle udtalelser fra boligfolk godtgør, at der er et behov for frigivelse af et stort antal boliger.

Det hævdes over for mig, at hvis man frigiver disse 10 000 lejligheder, vil der ikke blive bygget mere, end der bliver bygget nu, for der er ikke mulighed for et større byggeri. Jeg har allerede i går været inde på den side af sagen. Jeg mener ikke, at situationen er sådan, at der ikke kan skaffes den fornødne arbejdskraft til at opføre flere boliger end dem, der er planlagt. I 1945 var man af den opfattelse, at der kunne skaffes arbejdskraft til 30 000 boliger. Vi diskuterede i går disse problemer, og der blev sagt, hvad jeg tidligere har fremført, at der skal bygges ca. 30 000 boliger årligt den første periode, i de første 10 år, og derefter skal man vel op på et større antal lejligheder. Men vi har en boligmangel, som gør det nødvendigt, at man går ud over dette tal; det er givet, at man ikke kan blive stående ved det antal boliger, som diskussionen drejede sig om i går, men at vi må højere op. Jeg forstod i og for sig, at også forespørgerne i går havde den opfattelse, at vi måtte højere op, og at der var en mulighed derfor.

Jeg har nævnt, at der findes arbejdskraftreserver. De findes i Arbejdsmandsforbundet, men de findes også i militæret. Det kan selvfølgelig være rigtigt nok, at man ikke kan leve af at bo, men man skal dog have et sted at bo, og det er et spørgsmål, om de bygningsarbejdere, der er ved militæret, ikke ville anvende deres tid bedre ved boligbyggeri, så vi kunne hale lidt mere ind på bolig mangelen, end vi har gjort de senere år. Forholdet er jo, at hvis man vil sætte ind for det, kan man opføre flere boliger end det antal, der blev diskuteret i går. Hvis man ikke vil det, kan resultatet blive, at der uheldigvis ikke bliver opført flere boliger end her diskuteret, men så må man da også tage i betragtning, at frigiver man byggeriet for de sociale boligselskaber, vil der komme en større socialt islæt i den bolig mængde, der kommer frem, ikke til

Skt. Hans eller Mikkelssdag, men på et senere tidspunkt. Det er det, vi sigter efter, det var det, jeg gjorde opmærksom på før. Vi ønsker en større socialt islæt, og det er det, vort forslag tilsigter.

Jeg er vel klar over, at man så vil sige, at byggeperioden bliver forhalet. Ja, jeg har ikke noget imod, om man ville foretage en regulering, så man drog omsorg for, at opførelsen foregik så hurtigt som muligt, og ved en sådan regulering skulle man vel udelukke byggeri, der koster over 50-56 kr. pr. m². Jeg mener, at regeringen har bemyndigelse til en sådan indskriden, så jeg kan ikke se, der er noget, der taler imod, at man realitetsbehandler og gennemfører det forslag, vi har fremsat.

Aksel Larsen: Når man gerne vil bevare sin tro på, at der kan ske noget godt og rigtigt, kan man i den situation, jeg befinder mig i, ikke andet end glæde sig over, at den højtærede økonomiminister, da han sidst havde ordet, ikke gentog sin opfordring til mig om at trække mit forslag tilbage. Jeg har den opfattelse, at kommer dette forslag til realitetsdrøftelse i folketinget, mellem folketingets partier og i det udvalg, der måtte blive nedsat, er der visse chancer for, at det vil få tilslutning.

Hvad de 2 000 lejligheder angår, fik vi altså nu at vide, at der er givet tilsagn om statsstøtte til 200 lejligheder, og at der foreligger andragender om yderligere 400. Det er ærligt talt noget lidt. Jeg kan ikke udtale mig om, hvad årsagen er til, at det er gået så dårligt, men jeg synes, det er meget trist, når loven udtrykkeligt fastslår, at der kan ydes statstilskud omfattende højst 2 000 lejligheder årligt, at der efter et års forløb kun er ydet statstilskud eller givet tilsagn om statstilskud til 200 lejligheder. Jeg håber virkelig, man i boligministeriet vil interessere sig nøjagtigt lige så meget for denne sag, som den højtærede økonomiminister sagde at han interesserede sig for den.

Det ærede medlem hr. Carl P. Jensen har både ret og ikke ret, når han siger, at jeg åbenbart er kommet i tanker om, at jeg burde have været med i debatten den 13. januar. Det ærede medlem har ikke ret, for så vidt som jeg ikke er kommet i tanker